

ELMÉLYEDNI AZ IGÉN

2013. április 28.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Az alkalom átadása, továbbá Antal Jozefin kisgyermek az Úrnak történő bemutatása, és a jelenlévő szegedi gyülekezet és pásztoraik köszöntése után rövid bejelentésre kerül sor. Ennek keretében elhangzik, hogy június 10-17-ig Izraelbe történő utazáshoz lehet még jelentkezni.

Jim Sanders elmondja, hogy egy *álma* volt az éjszaka: csak egy villanás volt, valaki előttem állt. Kérdeztem, hogy ki vagy? Azt válaszolta, hogy Lee A. Sanders. Azt mondtam: Ó ég, ő az én nagypapám! Egy könyvszerű, albumszerű valamit adott át nekem. Furcsa volt az álom.

Fiatalon jelent meg. Ugye a mennyben mindenki a harmincas fiatakorában él örökké. Miután így felismertem, hogy ő az, és néhány szót váltott a körülöttem lévőekkel, ezt átadta nekem, mondtam, hogy viszlát, nagypapi. Rám se nézett többet. Nagyon komoly küldetése volt, ezt elvégezte. Ez mutatja, hogy a családjaink nagyon fontosak odaát.

Az Úr ezt a munkát végzi most, a *családokat* gyűjti egybe. A közbejáró imádságokban a családtagjainkra terjed ki a legtöbb *imádság* most. Szeretnénk biztosak, lenni abban, hogy a családuink minden tagja velünk lesz majd az örökkévalóságban, tehát *újjászületnek* még itt a földön.

A pénteki napot végigevangelizáltuk, utcai szolgálatok voltak többnyire, gyönyörű megjelenései voltak az Úr Jézusnak, csodákban és gyógyulásokban. Így folytatjuk az egész nyarat, így fogjuk végigmunkálni. Nagyon sok halat kell még *kifognunk* az evangelizációk során. Sok csodát láttat velünk az Úr.

Kérdeztétek tőlem, hogy miként volt ez a pénteki nap? Hatalmas csodákat lehetett látni. Volt egy úr, aki 5 éve egy lépést se tudott maga tenni, csak tolókocsiban közlekedett. Ott előttünk hirdette utána, hogy *Jézus él és gyógyít!* És maga ment fel-alá, teljes erővel. Dicsérjük az Urat. Örökön örökké. Hallelúja!

Május 1-én pásztor- és imakonferencia lesz. Május 4-én, Nagykőrösön az Arany János kulturális központban leszünk május 10-én, Kazincbarcikán, és még aznap másik három helyen is tartunk evangelizációs alkalmakat. Pünkösd hétfőjén pedig pásztor összejövetel lesz az imádságosokkal együtt.

Egy-két héttel ezelőtt lehetett érezni *szellemben a változást*, nemcsak itt, a világon mindenfelé. Az *idők változnak*, képesek vagyunk ezt érzékelni a szellemi birodalomban, és ezt lehet látni, ahogy evangelizálunk.

Amikor Arlóra érkeztünk – ez volt a második evangelizációnk pénteken –, úgy tűnt, hogy még elektromos áramot sem kapunk, tehát hangerőnk sincs, semmi. De mivel az Úr keze rajta volt, egy egész iskolacsapat jött arrafelé. Ahogy jöttek az iskolából, mind odajöttek hozzánk.

Valahova mentek azután tovább, tehát nem is tudtam előre, hogy ez a rengeteg gyermek majd mifelénk jön, de így lett. Olyan nagy lett az *érdeklődés*, hogy miután elmentünk, még utána is sokan ottmaradtak és hoztak másokat. Egy óra múlva, mikor már elmentünk onnan, még akkor is *keresték* a gyógyítót.

Az igazi gyógyító soha nem szunnyad, és nem alszik. Ő mindig jelen van. Jézus az *igazi Gyógyító*, de a mieinket *használja* ebben a munkában. Olyan jó, hogy ilyen nagy sereggel tudtunk menni, és mindenkit képes volt az Úr bevonni a munkába. Kérdésekre tudatok választ adni, és imádkozni egyenként az emberekkel.

A múlt héten, azt hiszem, éppen arról beszéltünk, hogy milyen szükséges *megújítani* az elménket, hogy a mentalitásunk és a *gondolkodásmódunk* mennyire szükséges, hogy megváltozzon. Itt volt valaki a múlt héten is? Hallottátok?

Addig az Úr nem képes elvégezni az *Ő akaratát* az életünkben, amíg nem *kötelezzük* el magunkat, hogy igenis elmélyedünk az Igén, meditálunk, megújítjuk az elménket, és úgy gondolkodunk, ahogy Ő. Azt hiszem, a múlt héten kitűnő munkát végeztem, és nagyon jól elmagyaráztam ezt nektek.

Ehhez a múlt heti témához kapcsolódik nagyon szorosan, hogy meditálnunk is kell. Az *igei meditáció* nem azt jelenti, hogy olvassuk a Bibliánkat. Persze nagyon jó olvasni a Bibliánkat is, de a meditálás által van az igazi *szellemi növekedésünk*. Így lehet eljutni arra a helyre, szellemi értelemben, ahova szeretnénk eljutni.

JAKAB 1,21.

21. Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszságnak sokaságát, szelídséggel fogadjátok a beoltott Igét, amely képes megmenteni a lelkeiteket.

Pontosan így mondja: a *beoltott Ige*! Isten Igéje be van arra oltva, hogy képes legyen megtartani, *üdvözíteni* a lelkünket. Valamit az Úr az emlékezetembe hozott, amit lemerék fogadni, hogy senki nem tud pontosan. Az egyetemi éveim során, kellett, hogy egy könyvet is írjak.

A pekán fáról, ami egy diófajta, kinti diófajta, és erről a fáról kellett egy értekezést írnom. A termése egy héjas termés, ami nagyon népszerű az Egyesült Államokban. A pekán. Ausztráliában pecan nuts-nak [ejtsd: pikenátsz] nevezik, de nem így hívják.

Arról szólt a könyvem, hogy egy ilyen fa esetében, ha egy oltást végzünk, és megnyitjuk a fának a törzsét, és egy jobb minőségű fának a hajtását beleoltjuk, vagyis veszünk egy hajtást abból a fajtából, amit szeretnénk szaporítani, még akkor is, ha az vadon nőtt bokor vagy fa, ha az az *oltás* végbemegy, ez a beoltás, akkor egy *jobb minőséget* fog teremni a fa.

Erről egy egész könyvet kellett írni, egy értekezést. Ezek a fák olyan sűrűn nőttek mifelénk, hogy vadon is lehetett látni. Bokrosodott, növekedett és fává lett. Nem kellett ültetni ezeket a fákat, hanem ahogy vadon nőttek, csak be kellett oltani őket.

RÓMA 11,17.

17. Ha pedig némely ágak kitörettek, te pedig vadolajfa létedre beoltattál azok közé, és részese lettél az olajfa gyökerének és zsírjának;

Más szóval, mi mint a pogányok, akik nem a zsidó néphez tartoztunk, nekünk *nem volt szövetségünk* Istennel. Mi a Megváltónkon keresztül, az *új teremtés* által lettünk *beoltva* arra a tőre. Nem mi vagyunk az igazi tő, az eredeti tő. Mi vadon nőttünk. Aztán egy *oltás* által kerültünk be az igazi tőre.

A zsidóknak voltak meg a szövetségei Istennel. Nekünk *Ábrahámon keresztül* teljesedett be a szövetségünk tehát, nem a törvény által. Mert hit által *meghaltunk* Ővele, és a hitünk által *feltámasztattunk* Ővele.

Miután újjászülettünk, és tudjuk, hogy az *újjászületésünk* nem romlandó magból, hanem *romolhatatlan magból* van, Isten Igéje által. Miután a szellemünk így újjászületik, szükség van arra, hogy a beoltott Igét magunkba *fogadjuk* rendszeresen. Más szóval, fel kell *növekednünk* szellemi értelemben.

El kell jutnunk arra a szintre, hogy az Ige egyszerűen csak *előfolyik* a szellemünkben. Ez az Ige lesz *orvosság* az egész testünknek. Ez az Ige fogja megújítani az *elménket* és képes megmenteni, üdvözíteni a *lelkeinket* ez által. Az érzelmeink, az egész mentalitásunk képes *gyógyulást venni* az Igéből.

El kell oda jutnunk, hogy *úgy gondolkodunk* pontosan, ahogy Ő gondolkodik. A teljes kijelentéshalmazt, ami itt a Könyvben van, soha nem fogjuk megszerezni. Ma olvasunk ide vonatkozó igeverseket, és utána be fogom nektek mutatni, hogy miként is megy ez a fajta meditálás az Igén.

Két híres prédikátort hallgattam a tévében. Már akkor híresek voltak, mikor a bibliaiskolát jártam, és elmagyarázták, hogy volt valami, amit mi megcselekedtünk, és senki más nem tette. Időt szakítottunk arra, hogy az *Igén meditáljunk*, és ezen keresztül gyarapodtunk. Ennek a hiánya hozza azt, hogy nagyon sokan nem tudnak a *gyarapodás útjára* lépni!

ZSOLTÁR 1,1–2.

1. Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székébe nem ül;

Ha *elkülönülünk* a világ dolgaitól, akkor ez által már áldottak lehetünk. Helyette azonban valami másra kell *fókuszálnunk* a figyelmünket.

2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

Vagyis *elmélyed* az Igében. Ez a gondolkodás azt jelenti, hogy meditálunk rajta. Van egy fajta igesor, amin én is minden nap, meditációban végigveszek. Ezeket az igeverseket ti is jól ismeritek. Tehát nagyon jól ismert versek, és az embernek fel se kell nyitni hozzá a Bibliáját, mert a szívében van, és egyszerűen csak előjön. Föl tudja idézni.

Hiszen ez a fajta *elmeépülés*, ami ez [elmélyedés] által jön, ez fogja *irányítani* az egész életünket. Nagyon fontos tehát, hogy a *szánkat* is be kell vonni ebbe a folyamatba. Ahogy *kimondjuk* a szánkkal az Igét, az elménk azt kénytelen *hallgatni*. És miközben hallja az Igét a saját hangunkon, *megújul* az elménk.

Amint a félelmek *megkísértenek* minket, abban a pillanatban elő kell vennünk az Igét, és ki kell *mondani*: „Mert nem a félelem szellemét adta nekünk az Isten, hanem az erőnek, a szeretetnek, és a józanságnak szellemét!” Ezt azonnal ki kell mondani.

Ha jön újra a félelem, akkor *újra* ki kell mondani. Ha az ember még nem ismeri a szívében ezt az Igét, akkor ki kell *írnia*, és a papírról kell olvasni, kimondania, míg a szívébe nem kerül. Az eredménye az lesz, hogy [az Ige] úgy esik a szívünk mélyébe bele, hogy már gondolkodnunk sem kell rajta, és ki tudjuk mondani. Kiárad, *kifolyik* belőlünk.

Voltak dolgok, amik ellenem jöttek, és arra sem volt időm, hogy végiggondoljam, hogy most mit tegyek, és kijött a szellememből a megoldás. A *gyógyulási Igék* például nagyon fontosak, hogy ott legyenek. Ilyenkor ezeknek elő kell *áradni* a szellemünkéből. Ez akkor tud megtörténni, ha előtte *meditáltunk* az Igén, és akkor fogunk gyarapodni.

ZSOLTÁR 1,3–4.

3. És olyan lesz, mint a folyóvizet mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres legyen.

Bárhogy is próbálsz másként, nem fog sikerülni. Mert ha a *világ útjait* próbálsz lemásolgatni, ahelyett, hogy a *szellemedből* hoznád azt elő, nem lehet Isten királyságában előre haladni és eredményeket elérni, a világ berögzött, megszokott, hagyományos útjain. Mert ez egy folyamat.

4. Nem úgy az istentelenek, hanem, mint a polyva, amit szétszór a szél.

Szanaszét vannak. Minden szélirány elröpíti őket valamerre. Amerre csak lépnek, mindig vesztenek, mert az *ördög útjain* járnak az *Úr útja* helyett. Az ördög a hazudozó, a tolvajkodó.

A fejükben ezek az utak járnak, ezeken gondolkodnak, hogyan kell becsapni a másikat, hogyan kell rászedni a másikat? Hogyan lehet nyereszkeskedni? Ahelyett, hogy Isten *kegyelmével* és Isten gyarapodásával jutna *előre* az életed.

Egy aszfaltos, egy lebetonozott valami pályának nevezett pusztán földön voltunk pénteken. Gondoltam, hogy itt akár össze is csomagolhatunk, és mehetünk haza, de mikor eljött az időpont, jöttek az emberek mindenfelől.

Nem volt se erősítőnk, sem technikánk, sem elektromos áram. Régen is így mentek az alkalmak, évekig. Évekig így mentek az összejövetelek, hangfalak nélkül, erősítő nélkül, zenei dicséret nélkül.

A legutolsó evangelizációnk aznap pedig úgy folyt, hogy egyenként imádkoztam az emberekért. Az aznapi négy evangelizációból mind a négy másként zajlott le, mert az embernek mindig kell az adott lehetőségeket, a körülményeket, és ahhoz kell formálódni, és annak megfelelően kell szolgálni.

Egy olyan parkolóhelyen voltunk, ahol a busz is beparkolt és hozta a munkásokat, pont abban az időben, amikor ott voltunk. Leszálltak a buszról az emberek. És mit gondoltál, hogy most mit teszek? Mondom: most megint a Szellemet kell követnem, és Isten kegyelme fogja őket idehozni. Az angyalokat is be kell fogni a munkára. Közben a közbenjáró pénteki imádságok is folytak, és áradtunk abban a kegyelemben.

Meg kell engedni, hogy Isten hadd végezze, ahogy Ő szeretné. Teljesen *Isten keze* volt rajta, mert az idők megváltoztak. Az *elveszetteket* szeretnénk volna kihalászni. Egyik helyen sem jártunk még soha az elmúlt évek során. Olyan *csodákat* tett az Úr, hogy híre fog menni.

Amit szeretnék ma kihangsúlyozni, hogy így lesznek gyarapodók az útjaink, *sikeresek* bármiben, az üzleti dolgokban is.

Charles Capps, a nagy hitoktató azt mondja, amikor *őz vadászatra* indul, felül a fa tetejére, előkészíti a puskáját, de előveszi a Bibliáját is. Elkezd *meditálni az Igén*. Senki más nem fog lőni, de ő biztos, hogy *lelő* egy vadat. Tudod, hogy ki az, akinek fogása volt?

Copeland egyszer azt prédikálta, hogy tíz mérföldet kellett ennek a szarvasnak jönni valahonnan, mert sehol, egyetlen szarvas nem volt. Ő mégis *lőtt* egyet. Hogyan meg *halászni*? Ugyanígy. Fog-e halat?

Mit mondott az Úr az 1Mózesben? Uralkodjatok a tenger halain, *uralkodjatok* a teremtmények felett. Így dobja be a hálóját a vízbe. Amikor gyermekeimet vittem így horgászni, a sógorom az egy nagy halászbember, nem akarta elhinni, hogy minden egyes alkalommal, mikor bevetettük a horgot, mi *fogtunk halat*, és ő semmit. Az összes hal hozzánk jött.

Az Igén való *meditálás* hozza ezt a *sikert*! Az egyik pásztor, aki elhatározta, hogy tanulmányozni fogja a sikeres pásztor szolgálatokat, körbeutazta őket. Pár évet töltött így, hogy megállapítsa, hogy melyik pásztor mitől sikeres? Rájött arra, hogy az Igén való *meditálás a kulcs*.

JÓZSUÉ 1,8. (ÚJ KING JAMES)

8. El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál arról /elmélkedjél/ meditáljál arról éjjel és nappal, hogy mindent figyelmesen és úgy cselekedjél meg, amint meg van írva abban. Mert így gyarapodóvá teszed az útjaidat, és sikered lesz.

A *meditálás* az nemcsak a gondolkodást jelenti, hanem hogy ki is *ejted*. Először csak motyogod a bajsod alatt, hogy mit mond az Ige. Csak úgy magadban *mondogatod*, de azért kiejted, mindaddig, míg *beoltásra* nem kerül belül az az Ige benned.

A beoltott Ige meg *elvégzi* majd a dolgát. Amikor ezt megteszed, akkor lesznek gyarapodóvá az útjaid, és akkor lesznek *sikereid*. Vegyünk példának egy Igét, hogy melyiken meditáljunk. Mit mond a...

ZSIDÓ 11,6.

6. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik – hogy Isten az Isten – és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.

Tehát lehetetlenség Istennek tetszeni hit nélkül. Hinnie kell, hogy Ő létezik, mert Isten az Isten. És most figyelj: *megjutalmazza* azokat! Ez egy óriási pont itt, a megjutalmazás. Krisztus Testének 90 % vagy még több is nem érti ezt.

A betegség, a gyengeség az *nem jutalom* Istentől, a szegénység az sem jutalom Istentől. Ugye? Tehát valamiben hinni kell először. Hogy Ő *megjutalmazza* azokat, akik Őt szorgalmasan és kitartóan *keresik*.

Fiatalkoromban, mikor még épp csak újjászülettem, de a Bibliát még nem ismertem, azt mondták nekem a hívő testvérek, hogy Isten „használja” a betegséget. Mondtam, hogy ha-ha, én nem hiszem ezt, én a gyerekeimmel *nem tennék* ilyet.

Még az Írásokat nem ismertem, de tudtam, hogy ez *téves* Istenről. Azt is mondták nekem, hogy ez a *nyelvek imája*, ez nem vonatkozik már a mára. Mondom: ezzel is, túl későn jöttök hozzám.

Ugyanis Isten egy *megjutalmazó Isten*. Amit azok hisznek Istenről, az *téves*. Nem újították meg az *elméjüket* az Igével.

Mert mit mond az Ige? Azt írja, hogy az Ő *sebeivel gyógyultatok* meg! Nem azt írja, hogy a sebeivel lettetek beteggé. Ő maga viselte a betegségeinket, Ő hordozta a fájdalmainkat! Ez nekem elmondja azt, hogy nekem nem kell és nem szabad, hogy az a betegség ott legyen!

Abszolút *nem szabad*, hogy a betegség, a fájdalom gyötörje a testemet. Aki *meditál* az Igén, annak ez az Ige, el kell, hogy mondja. Ez az egy Írás itt, egymagában. Biblia azt mondja, hogy *álljatok ellen* az ördögnek, és akkor a fájdalom el fog távozni, *elhagyja* a testedet. Hogy álljatok ellen az ördögnek.

Miként lehetséges ellenállni az ördögnek? Nem úgy jön majd az életedbe, hogy látod a két kis szarvát és a kis vörös farkincáját, és mondja, hogy én vagyok az ördög, és bizony, hogy most megfoglak. Nem így jön. Hanem *megtévesztéssel* jön, mert ő hazug. Nagyon fontos Ige:

2KORINTHUS 4,4.

4. Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméjét, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges Evangéliumának világosságát, aki az Isten képe.

Az ördög meg fog tévesztetni, és azt magyarázza be neked, hogy látod, beteg vagy. Látod, hiszen fájdalmaid vannak, és csak hazudozol, hogy meggyógyultál, mert hiszen nem. Mondd, hogy nem igaz, mert az ördög a hazug! Nézzük, kiváló Ige a meditálásra a...

ZSIDÓ 11,3.

3. Hit által értjük meg, hogy a világ Isten Igéje (Rhema) által teremtetett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő.

De mindegy, hogy melyiket választod. Mondja a...

2KORINTHUS 4,18.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Az *Igéről* beszél. Arról beszél, amit Jézus *tett értünk*.

2KORINTHUS 4,13.

13. Mivel pedig a hitnek bennünk is ugyanaz a szelleme van, amint meg van írva: Hittem és azért szoltam; hiszünk mi is, és azért szólunk;

Mi is hasonló *hitet kaptunk*. Ez az a hit, ami *megszólal*. Így lehet *ellenállni* az ördögnek. Tehát, hogy én mit teszek, mikor egy *tünet* megpróbál a testemen hatalmat venni: általában az 1Péter 2,24-et *elidézem*, vagy a Máté 8,17-et, vagy Ésaías 53,4–5-öt.

És ha az Ő sebeivel meggyógyultam, ha én meggyógyultam, akkor *egészséges* vagyok! És akkor ezek után *tárgyalj az Úrral* ördög, és a hazugságaidat vele tárgyald meg. Én *megújítottam* az elmémet és *hitben* vagyok.

A hit pedig azokat a dolgokat, amelyek nincsenek, *előszólítja*, mint meglévőket. Ez volt *Ábrahám hite*. Vagyis azokat a dolgokat szólítom elő, amelyeket *kívánok*, hogy meglegyenek. Ahogy szeretném a végét annak a dolognak, ahogy szeretném majd, hogy a jövőben legyen.

Hadd mondja a gyenge, erős vagyok. Nem azt mondom, hogy jaj de gyenge vagyok, hiszen *erős akarok lenni*. Mit kell mondanom? Azt, hogy erős vagyok! Akkor erős is leszek, még akkor is, ha most még gyöngye vagyok. Ez a *most hit*. A jelen hit. A reménylett dolgok valósága. És ez a valóság itt, ami benne van a szellemedben. Meg kell újítani az elménket rá, hiszen a hitünk ott van már a szívünkben, és ott lesz mindez.

RÓMA 11,1.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

Mivel reméljük a gyarapodást, mivel reméljük azt az új munkahelyet, mivel reméljük az isteni egészséget – ezek a *reménylett* dolgaink. Mi fogja *valóságba* hozni? A hitünk.

MÁRK 5,25–28.

25. És egy asszony, aki tizenkét év óta vérfolyásos volt

26. És sok orvostól sokat szenvedett, és minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább még rosszabbul lett,

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

Miért *illette* meg a ruháját? Mert erre *tanították*. Mert ezt beszéltek az emberek, hogy elég megérinteni Jézusnak a ruhája szegélyét. Tehát a ruhájának a *szegélye* volt csak. Ez is jelentett valamit. Ezek voltak azok a rojtok, amik az imakendőn voltak. Azt mondta magában... A görögben olyan igeidő szerepel itt, ami *folytonos cselekvést* jelöl. Mondogatta magában...

28. Mert ezt mondja vala: Ha csak ruháit illethetem is, meggyógyulok.

Ezt mondogatta magába, miközben készült Jézushoz. Te ugyanígy *magadat kiiskolázhatsz* ebben a hitben.

Hagin testvér például, ha nagyon beteg volt valaki, akkor nem engedte meg, hogy azonnal hozzá hozzák, és imádkozzon, hanem *két hetet* kellett az illetőnek *tanulnia az Igét*, és közben ezeket a *megvallásokat* megtanították neki: „Hogyha a kézrátételre sor kerül, akkor meggyógyulok!” Ki kellett *iskolázni* az illetőt ebben a hitben, s akkor meg is *kapta* a gyógyulást.

Vannak a *gyógyítások ajándékai*, amik másként működnek. Az Úr a gerincoszlopban mutatja a gyógyulást. Itt a csodatévő erők fognak működni, amikor a kezeinket rátok tesszük, és utána munkáljuk ezt a csodát, és meg fogjátok tapasztalni. A szemben is lesz ma gyógyulás. Ott a helyeteken ülve megtapasztalhatjátok, vagy egy forráság formájában, vagy érzékelésben, hogy meggyógyultatok.

Ha az emberek hittel jönnek a szívükben – még vadidegenek is lehetnek azzal a hittel –, ha csak annyit hallottak, hogy itt *meg lehet gyógyulni*, akkor Isten ezt *elegendő hitnek tekinti* az esetükben a gyógyulásra. Újjá sincs születve az illető, tehát nem is keresztény, az sem baj.

Most a szívben van a gyógyulás. Ezek az ajándékok. Nem vajúadásokkal jönnek ezek a gyógyulások, ezek ajándékok. Amikor az Igén meditálunk, mondja a...

JÁNOS 15,7.

7. Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjete, amit csak akartok, és meglesz az néktek.

Visszakanyarodunk a...

MÁRK 5,29–30. 33.

29. És vérének forrása azonnal kiszáradt, és megérzé testében, hogy kigyógyult bajából.

Ez történik, mikor a sorokba jönnek a gyógyulni vágyók, és ez az *erő megérinti* a testüket.

30. Jézus pedig azonnal észrevevén magán, hogy isteni erő áradott ki belőle, megfordult a sokaságban, és monda: Kicsoda illeté az én ruháimat?

Azért tesszük a kezünket a *ruhadarabokra*, zsebkendőkre, amit hoztok, mert abban is eltárolódik ez az erő, kézrátétel által. Amikor ezt a ruhaszegélyt megérintette az asszony, Jézus észrevette, hogy az erő kiáradt, mint mikor a kézrátételnél is lehet érzékelni, ahogy ez az erő árad.

Hasonlítható ez ahhoz, mint mikor a szülő nem figyel a gyermekre, és a kicsi elkezd játszani a *vízcsappal*. Lehet hallani abból, hogy mennyire *nyitotta ki* a vízcsapot, hogy a víz mennyire csobog.

Kezeinket rátesszük az illetőre, és kicsit megnyitja magát, aztán visszahőköl és bezárja ezt az áradást. Ha ő zárja el, akkor ez a kenet nem folyik. Aztán megint egy kicsit beenged, és megint visszafogja magát, lehet érezni, hogy a kenet nem tud beáradni a testbe. A kézrátételnél ez tapasztalható, hogy *mennyit fogad be*.

A *kézrátételes* utat szeretem a legjobban, mert sok helyen csak egy lehetőségünk van az illetővel, és nincs lehetőségünk folyamatos tanításokat adni. Nem tudjuk megtanítani például a hit útjára, csak arra az egy dologra, hogy hogyan lehet befogadni azt a kenetet.

33. Az asszony pedig tudva, hogy mi történt vele, félve és remegve megy vala oda, és elébe borult és elmondott néki mindent igazán.

Ugyanis az asszony megszegte a törvényt, mert a törvény szerint nem lett volna szabad ilyen közelségébe mennie senkinek. Ott van ráadásul Jairus is Jézussal, aki pedig a zsinagóga feje. Ott volt Jézus közvetlen közelében.

Jairus úgy jött Jézushoz, hogy vesd a kezedet a kislánykámra, mert a halálán van, mert ha a kezedet ráveted, akkor meggyógyul. Jairus ezt mondta ki. Utána mi történt? Itt fel lett tartóztatva, és közben hozták a hírt, és mondták, hogy hagyd a Mestert, a kislányod meghalt.

Jézus azt mondta, hogy most ne félj, csak higgy! Miért mondta ezt? Azért, mert Jairus *kimondta* előtte, hogy mi *történik*: ha a kezedet reáveted, akkor a kislánykám meggyógyul. Ha ehhez tartod magad, és most nem szólsz egy szót sem, akkor ez meg is történik?

Mit mondott erre Jézus? Azt mondta, hogy a kislány nem halt meg, csak *alszik*. És erre mit tettek az ott lévők? Kinevették Jézust. De Jézus *hitben* folytatja az útját, és a dolgokat úgy *nevezte*, ahogy *lát*ni szerette volna!

Amikor *rossz hírek* jönnek, mondjuk egy tragédia anyagi téren, vagy baleset, bármi a családban, ami történik... Az első dolog, ami *kijön* a szádon, azt fogod *megkapni*, és azt nem tudod megváltoztatni. Utána már nem tudod megváltoztatni.

Amit először kimondasz, az lesz meg. Ha valakiről kijelentik, hogy már nem lehet segíteni rajta... Nem igaz, az illető élni fog, a Jézus nevében!

Hoztak Kenneth Haginhez egyszer egy igen rossz jelentést. A családban született egy kicsi csecsemő, és vízfejfel született. Mondták, hogy csak egy pár órát fog élni így, és aztán meghal. Azt válaszolta Hagin: Nem így lesz, mert nekem belső információm van az Úrtól!

Ezért is hívták föl, hogy van-e valami jó hír? De nem a Bibliáról akartak hallani, hanem valami próféciát akartak hallani. Hagin szólt a Márk 11,23-at. A kicsi teljesen épp lesz, és egészséges, és nem fog meghalni!

Hívd fel a nagymamát, aki baptista, és akik nem hittek a gyógyulásban, és mondd meg nekik, hogy Hagin azt mondta, hogy a kicsi teljesen egészségesben lesz, és nem fog meghalni.

Abban a pillanatban, mikor közölték ezt vele, az orvosok szemeláttára a kicsinek a feje összezsugorodott a normálméretűre, és *tökéletesé* lett. Tehát láthatták az orvosok ezt a csodát.

Mindegy, hogy ez egy autóbaleset, vagy bármilyen más helyzet. Az első dolog, amit kimondunk... Volt már, hogy az autóm megpördült a jégen, és mi volt az első, amit kimondtam? Mondtam, hogy most *gyógyulást veszek be*. Hogy éreztem magam? Nem akarod hallani. Nem volt akkor jó.

Charles Capps mondta, hogy ő is kiment a hátsó ajtón, a jégen megcsúszott, és ahogy megcsúszott, a fejére esett. Mit mondott? Hogy én *élek* és nem halok meg. *Gyógyulást veszek* most be. Fölkelt, és maga ment be a házba.

Még amikor az előző házamban laktam, és lent, középen volt valami ütköző, ami kiállt a földből, és csak a zuhanypapucsom volt rajtam, és beakadt a kisujjam. Olyan erőteljes ütés volt, hogy leestem a földre. Mit mond az ember ilyenkor? Hogy eltörött a kisujjam?

Bizony fáj, mondom neked, azt hittem, hogy ott pusztulok el. Nem! Azt mondtam, hogy *beveszem a gyógyulásomat*. Most itt teljessé válok, és fölkeltem, és *bezártam a számat*. Mert az első, amit kimondasz, az lesz meg neked.

Volt egy asszony, akinek a fiát behozták a mezőről, mert beteg lett. Apuka mondta, hogy menjél haza csak nyugodtan, hazaküldte. Ágyba fektették és ott meghalt. Mit csinált az édesanya? Felöltözött és elment Elizeusért.

Amikor látta a próféta, hogy jön az asszony, azt mondta Géházinak, hogy nézd meg, mi a helyzet az asszonnyal, miért jött, mert az Úr nem mutatott nekem semmit. Kérdezte tőle, hogy mi baj van? Mit válaszolt? Azt, hogy minden rendben van. Minden rendben van.

Amikor odaért az asszony a prófétához, mit mondott? Hogy nekem egy fiút ígértél! Géházinak odaadta a próféta a botját, és azt mondta, hogy tedd ezt a csodatévő botot a gyermekekre, és az Úr *feltámasztotta* őt.

De mit mondott ki az asszony? *Minden rendben van*. De akkor még nem volt minden rendben, mert a gyermek halottan feküdt az ágyon. Tehát amit először ilyen helyzetben kimondunk a szánkkal...

Pásztorlásom során Ausztráliában két ilyen esettel is találkoztam. Amikor a gyermek az anyaméhben nem rúgott többet. Az egyik anya *imádságot* kért, hogy legyen egy akaraton abban, hogy a gyermek *tökéletes és él*. Pár nap elteltével a gyermek újra megmozdult.

A másik édesanya mit tett? Elment az *orvoshoz*, és az orvos mit tett? Kijelentette a magzatnak a *halálát*. Nagyon nagy különbség. Az egyiknél temetés lett a vége, a másik esetben egy csodálatos kisfiú született.

Tehát, hogy mi jön ki a szánkon, amikor a tragédiák beütnek, becsapódnak ezek hozzánk? Ugyanis ekkora *hatalmat adott* nekünk az Úr! Az *elménket* meg kell *újítani* azért, hogy valóban így *gondolkodjunk*. Hogy *ne úgy nevezzük* a dolgokat, ahogy kinéznek, hanem ilyenkor az *Igét szóljuk parancsban*, hogy az Úr meg tudja cselekedni, tudjon *segíteni* nekünk.

Az Úr nem tud nekünk segíteni, ha nem adunk a *kezébe* valamit, amivel együtt tud működni. A meditálás nem egy nagy munka cselekedet. Egyszerű. Jézus maga volt az Ige, és testté lett. Közöttünk lakozott. Hallelúja! Előtte nem Jézus volt a neve, hanem Isten Igéje, és a Mindenhatónál lakozott. Így működik a hit.

Ahol a legtöbben *elvétik*, hogy nem úgy lesz a kimenetele, ahogy hiszik, hogy *nem fordítanak időt* a meditálásra. Van egy Ige, amin medítálok mostanában, mindannyitok ismeri. Nagyon sok kérdésetekre választ kaptok így.

Ha gondjaink, *problémáink* lépnek fel, akkor azok azért tudnak ütősek lenni, mert *nem újítottuk meg az elménket*, és *nem meditáltunk* az Igén. Itt, ebből a versből (1Kor. 1,30) megtudjuk, hogy Jézus *mivé lett* nekünk Istentől.

1KORINTHUS 1,30–31.

30. Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, aki bölcsességül lett nekünk Istentől, és megigazulásul, szentségül és váltságul:

Bölcsességül, megigazulásul, szentségül, váltságul, *igazzá* tett minket Isten, és szentté tett minket. De amit még mond az Ige, hogy Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban. Tőle vagytok, a Krisztus Jézusban.

Vagyis mi *Krisztusban vagyunk*. Aki Istentől jött, mert Ő maga Isten. Istentől tétetett nekünk az Ő igazságává, az Ő bölcsességévé, az Ő szentségévé tett minket.

31. Hogy, amint meg van írva: Aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék.

Ez nem cselekedetekből van. Nem abból, hogy mennyit tudsz teljesíteni. Mindezt Ő tette érted. Ő kapja a dicsőséget is, hogy senki ne dicsekedjék az Ő színe előtt.

A testben való élés jelenti azt is, hogy a *hústest gondolatai* szerint gondolkodsz. Például azt tartod magadról, hogy milyen jó ember vagy, mert soha nem tetted ezt, meg ezt, meg ezt, és sorolod.

A zsidók is ezt tették Jézussal, hogy Isten mennyire szeret minket, mondták nagy mel-lénnyel, mert mi soha nem loptunk semmit. De ha ránézel a szomszéd autójára, akkor már elloptad azt. Vagyis mit tett Jézus? Olyan magasra emelte az *elvárást*, hogy saját erejéből senki nem volt képes azt elérni. Ezért kell úgy *menni* az Úr elé, ahogy *vagyunk*.

Még egy verset szeretnék nektek ma adni, nagyon fontos vers.

FILIPPI 4,6.

6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Vagyis minden *gondotokat* az *Úrra* vessétek. Először is ne aggodalmaskodjatok, ne legyetek nyugtalanok semmi miatt, hanem *hálaadásokkal* legyetek. Más szóval: miután imádkoztál, már nem aggodalmaskodsz többet, csak *köszönöd* az Úrnak. Mert Ő *megválaszolta* az imádat, te pedig *elfogadtad* azt.

Nem kell többet azt előhozni, és azon gondolkodni, hogy hogyan lesz és miként lesz, mert akkor tud az elménk *téves járatokon* időzni. Akkor meg kell *változtatni* az elménket, a gondolatainkat. A gondolatainkat nem vagyunk képesek kicserélni úgy, hogy veszünk egy másik gondolatot. *Csak az Ige képes megváltoztatni a gondolatainkat!*

Ki kell *mondani* ilyenkor valamit, hogy *megtörjük* a gondolat erejét. Ha mondom neked, hogy számolj magadban el 1-20-ig, és közben valahol megzavarlak, és mondom, hogy mondd ki nekem, hogy szia. Mi történik a számolásoddal? Elvesztetted, hogy hol vagy. Ugye?

Az elme ugyanis ilyenkor *kizökken*, és azt kell hallgatnia, amit *mondok*. Így működik az Ige kimondása. Az elmének az irányítása így működik, és ez irányítja az életünket is. Ha valami el kezd engem nyugtalanítani például, az elmém elszabadul valamelyik irányba...

Ezernyi irányban mehet az elménk. Mit kell tenni? Figyelj csak! Leülök és *elolvasok* egy fejezetet – mondom magamnak. S ha az elmém nem csendesedett el, akkor *elolvasok* még egy fejezetet. És mire így olvasgatom a fejezeteket, az *elmém elcsendesedik*. Arra kell eljutni. A *szellemünk* jut ilyenkor szóhoz. Az kezd *irányítani* az életünket. Hallelúja! Az Úr ezt *akarja*.

Tanulunk ebből ma? Nem írtam sok jegyzetet, mert tudtam, hogy Szellemben fogok áradni. Szent Szellem elő tudja hozni, amit mondani akar. Néha szánt szándékkal jegyzeteket készítek, mert el akarom mondani, hogy biztos legyek benne.

A *meditálásról* ma biztosan tanultatok valamit. Van, hogy az Igének az egyik felét tudom csak fejből, és akkor előveszem az egész verset, és elkezdek rajta meditálni. Ha ezt tesszük valamennyien, akkor mindannyian áldottak és gyarapodók leszünk.

Mondd ki: *gyarapodó vagyok, és gazdag is vagyok, és egészséges vagyok, és hosszú életet élek a földön, és Isten munkáit elvégzem a földön. Ez mind én vagyok. Jézus nevében.*

Van egy dal – Jézus felé nyújtsd kezed –, ez az egyik legerőteljesebb *gyógyító kenettel* rendelkező dal a világon. Kathryn Kuhlman is énekelte, leszállt rá a kenet. Benny Hinn is énekl, szereti, amikor a kenet leszáll.

Kellj fel és gyógyulj meg – mit jelent? A *szellemed* kelt fel, és *megragadja* ezt az igazságot, és megragadja a kenetet, és *előhossa* a gyógyulást. A Szent Szellem izgalomba jön, ha ezt a dalt hallja. Tegnap beszéltünk arról, hogy le kellene fordítani ezt a dalt.

Mondtuk, hogy hiszen ez a dal meg van már magyarul, csak nem énekelgetjük. A gyógyító kenet a szívben van. Vannak dalok, amik *hozzák* a gyógyító *ajándékokat*. Vicky Jamison hogyan tudta énekelni ezt a dalt! Ahogy folyt a dicséret, amikor erre a dalra váltottak, akkor *megváltozott* érzékelhetően a *kenet*.

Nem tették a kezüket minden egyes jelenlévőre, hiszen a kenet úgy jelen volt, hogy a *gyógyítások ajándékai* elkezdtek működni, és az illetők a *helyükön meggyógyultak*, ahogy a segítők tornáztak velük. És a gyógyultakat előrehozták, bizonyosságot tenni. Itt ezt elől fogjuk végezni. Szem előtt legyen minden gyógyult, és bizonyosságot is fogunk hallani.

Benny Hinn úgy szokta, hogy megkéri a közönségét, hogy emelje fel a kezét mindenki és csukja be a szemét. Hogy senki ne nézegessen semerre, csak az Úrra. És közben oldalt a sorokban pedig kiválogatják a bizonyágtevőket. A Benny nagyon trükkös ebben. Dicsérjük az Urat!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.